

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2442/2020
31.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Ђилас, адвокат из ..., против тужене „АИК БАНКЕ“ АД из Београда, коју у ревизијском поступку заступа пуномоћник Небојша Станковић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости одредбе уговора и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1477/19 од 20.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 31.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1477/19 од 20.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1477/19 од 20.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судске јединице у Кули П 1525/18 од 13.05.2019. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је одредба члана 5. тачка 1. подтачка 1. Уговора о кредиту ближе означеном у том делу изреке, ништава. Обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 5.000,00 динара са законском затезном каматом од 21.10.2016. године до исплате и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 89.040,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1477/19 од 20.12.2019. године, ставом првим изреке, жалба тужене је одбијена и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној. Наиме,

разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађени су са правним ставом овог суда о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости одредбе уговора и исплате, поднета је дана 13.12.2017. године. Вредност предмета спора је 5.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору који се односи на утврђење ништавости уговора и исплату новчаног износа, у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић